

ner om Maanedene, som Finansministeren nævnedes.

Heller ikke de 70 Mill. Kr., hvormed Formue- og Indkomstskatten er opført paa Finanslovforslaget, venter Ministeren vil indgaa. Han antog i sin Forelæggelsestale, at et Svind paa 10 Mill. Kr. vil være det mest sandsynlige, og jeg skal ikke modsige ham heri. Ogsaa i de Indtægter, som blev anslaaet som Udbytte af de nye vedtagne Skattelove, maa der gøres stærke Fradrag. Det var, som jeg før har fremhævet, alt for sent, vi kom ind paa Luksusbeskatningen, da Finansministeren i September forelagde sine Lovforslag derom. Den Tid, hvor der ved disse Love eller ved andre lignende kunde have været opnaaet virkelig betydelige Indtægter for Statskassen, er forbi, for det første fordi Indførselen mere og mere standser, og ogsaa fordi Luksusforbruget vil aftage, efterhaanden som Erhvervenes Kaar strammes. Denne Forsinkelse, som har kostet Statskassen saa mange Millioner, vil det kun lidet nytte at søge indhentet, saaledes som Finansministeren har gjort det, ved at sætte Skatteskaalen saa glubsk i Vejret, som sket er. De to vigtigste af de indirekte Skattelove, Ølskatten og Tobaksskatten, vil ikke paa langt nær indbringe de anslaaede Beløb, dels paa Grund af Forbrugets Indskrænkning i Kraft af den stærke Prisstigning, og dels og navnlig fordi Produktionen paa Grund af Tilførselsforholdene vil indskrænkes væsentligt eller slippe helt op. Hvis vore Tobakslagre er tømte om 5—6 Maaneder, og, som det synes, ikke yderligere Tilførsler vil finde Sted, kan det ikke nytte at regne med Merindtægten af Tobaksskatten i Finansaaet 1918—19. Og Tillægsskatten paa Indtægt og Formue vil neppe bringe det paa Finanslovforslaget opførte Beløb af 70 Mill. Kr. i Vejret med mere end Halvdelen af de anslaaede 60 Mill. Kr. Først skal det antagne Svind af 10 Mill. Kr. dækkes, og dernæst er det kun Differencen mellem det i Foraaret vedtagne Skattelovforslag for Skatteaaet 1917—18, med hvilken der er regnet i det paa Finansloven opførte Beløb af 70 Millioner, og det nu vedtagne for 1918—19, som kommer i Betragtning som Forøgelse af Finanslovforslagets 70 Mill. Kr.

Endelig er der den beregnede Merindtægtsskat, som vil forfalde i Slutningen af 1918, men hvad den vil indbringe, kan intet Menneske have nogen Mening om. For det første er Lovforslaget derom endnu ikke forelagt, og selv om det bliver, som

Finansministeren har antydnet, i alt væsentligt, finansielt set, lig den nugældende Lov, er det givet, at Merindtægten i 1917 baade for Personer og for Selskaber vil blive væsentlig ringere, end den var i 1916.

Saaledes vil man da med nogenlunde Sikkerhed kunne sige, at de forventede nye Indtægter vil være saare langt fra at kunne dække det betydelige Underskud, som vil komme i Finansaaet 1918—19, endsige fra at bidrage til Dækningen af de nye og endnu uforudsete Udgifter, som antagelig vil blive krævet. Den finansielle Situation opfordrer derfor ubestridelig til den størst mulige Tilbageholdenhed overfor nye Krav. Afvise dem kan man vel ikke, men der maa vises saa megen Tilbageholdenhed, som det af Hensyn til Samfundets Tarv er muligt.

At rejse forøgede Indtægter i større Omfang vil, som enhver kan se, være saare vanskeligt. De Indtægts- og Formueskatter, vi allerede har, gaar forholdsvis højt op nu, idet de naar op til 14½ pCt. af Arbejdsindtægter og, hvis man regner med en Rentefod af 4½ pCt., til en ikke meget mindre Procent af Formueindtægter. Dernæst kommer en Selskabsskat, som naar op til 24—25 pCt. af den Del af Selskabets Indtægt, som overstiger 4 pCt. af Aktie- eller Andelskapitalen. Men dertil kommer yderligere en Kommuneskat, der under de nuværende Forhold, hvor Skatteevnen svinder, medens Udgifterne stiger, er i uhyre stærk Vækst, og som almindeligt, eller i hvert Tilfælde ikke ualmindeligt, bevæger sig mellem 10 og 20 pCt. I adskillige Tilfælde vil disse Procentangivelser yderligere bringes en Del i Vejret ved Merindtægtsskatten, som naar op til 30 pCt. baade for Personer og Selskaber. Det har efter mit Skøn efter alt, hvad der foreligger, været forsvarligt at gaa til en saa betydelig Belastning af de større Indtægter og Formuer, særlig af Merindtægterne, thi man kommer ikke bort fra, at ingen i Tider som disse — Nødstider kan man jo kalde dem, Nødstider, foranledigede ved Krigen — er nærmere til at bære de særlige Byrder, som Krigstilstanden foranlediger, end netop de mest velstillede Dele af Befolkningen, særlig dem af den, som har haft betydelig Merfortjeneste paa Grund af Krigsforholdene. Naar jeg ser de store Beløb, som vore større industrielle og forretningsdrivende Aktieselskaber har lagt til Side for at konsolidere deres Fremtid, hvad i og for sig er et rosværdigt Formaal, finder jeg dem saa betydelige, at man ikke kan nægte, at